

Full diocesà

20 d'agost del 2017

Missa internacional a la Sagrada Família

Des del 9 de juliol la basílica de la Sagrada Família té una missa internacional cada diumenge a les nou del matí.

El Cor de la Cambra Francesc Valls, de la catedral de Barcelona, es fa càrrec dels cants de la missa internacional i l'organista titular és el Sr. Juan de la Rubia.

En la missa internacional es fa ús de diverses llengües, principalment del català, del castellà i del llatí, però també d'altres idiomes com l'anglès, l'italià o el francès.

L'entrada a la basílica és lliure (no cal invitació prèvia) des de les 8.30 h fins a les 9.00 h, amb la possibilitat de confesar-se a l'interior de la nau de la basílica.

S'accedeix al temple per la façana del Naixement (carrer de Marina) i s'ha de sortir per la façana de la Passió (carrer de Sardenya).

En la missa internacional hi poden concelebrar tots els preveres, als quals es podrà requerir que s'acreditin com a tals. També hauran d'accedir a la basílica per la façana del Naixement. Igualment per als diaques.

A les 10.30 h s'obren les portes per a l'accés de turisme amb l'entrada habitual (tiquet de pagament). S'ha habilitat l'adreça electrònica missainternacional@sagradafamilia.org per tal que els grups que vulguin participar en aquesta missa ho puguin notificar amb antelació amb el formulari que apareix en el web de la basílica de la Sagrada Família.

«Senyor, fill de David, compadiu-vos de mi: la meva filla està endimoniada»

Diumenge XX durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Diu el Senyor: «Compliu els vostres manaments, obreu el bé, que està a punt d'arribar la meva salvació, i de revelar-se la meva bondat. Els estrangers que s'han adherit al Senyor, que es posen al seu servei per amor del seu nom i volen ser els seus servidors, si es guarden de violar el repòs del dissabte i es mantenen fidels a la nova aliança, els deixaré entrar a la muntanya sagrada i celebrar les seves festes en la meva casa d'oració; acceptaré en el meu altar els seus holocaustos i les altres víctimes, perquè tots els pobles anomenaran el meu temple casa d'oració.»

(56, 1,6-7)

Salm responsorial

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.

(Salm 66)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, tinc una cosa a dir-vos a vosaltres, els qui no sou jueus: Ja que sóc el vostre apòstol, miro de posar ben alt el meu servei, esperant que els jueus, que són del meu llinatge, n'estaran gelosos i podré salvar-ne alguns. Si del fet d'haver estat ells exclosos n'ha vingut la reconciliació del món, què no vindrà quan ells s'incorporin? No serà un pas de mort a vida? Quan Déu concedeix a algú els seus favors i el crida, no es fa mai enrere. Vosaltres, en altre temps, no éreu obedients a Déu, però ara que ells l'han desobeït, Déu s'ha compadit de vosaltres; igualment Déu es vol compadir d'ells, que ara, mentre es compadia de vosaltres, no li han estat obedients. Déu ha deixat els uns i els altres captius de la desobediència, per compadir-se finalment de tots.

(11, 13-15.29-32)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús es retirà a la regió de Tir i de Sidó, i sortí d'allà una dona cananea cridant: «Senyor, fill de David, compadiu-vos de mi: la meva filla està endimoniada.» Jesús no li contestà ni una paraula, però els deixebles li demanaven: «Despatxeu-la d'una vegada: només fa que seguir-vos i cridar.» Jesús els respongué: «Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel.» Ella

vingué, es prosternà i digué: «Senyor, ajudeu-me.» Jesús li respon: «No està bé de prendre el pa dels fills per tirar-lo als cadells.» Ella li contestà: «És veritat, Senyor, però també els cadells mengen les engrunes que cauen de la taula dels amos.» Llavors Jesús respongué: «Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols.» I a l'instant es posà bona la seva filla.

(15, 21-28)

«Déu s'ha compadit de vosaltres; igualment Déu es vol compadir d'ells (...). Déu ha deixat els uns i els altres captius de la desobediència, per compadir-se finalment de tots»

Tot és possible a qui creu

Jean Hakolimana, prev.

En aquest diumenge, l'Església ens fa contemplar com la fe ens capacita per a superar tots els obstacles. Tots els elements del relat s'aglutinen per generar una tensió creixent que, curiosament, acaba de la manera més inesperada. Primer de tot, Jesús es troba a Tir i Sidó. Aquesta zona, tot i ser poblada ètnicament per jueus, feia anys que estava incorporada a la província romana de Síria. Administrativament i políticament, Jesús es troba a l'estranger. La dona que se li acosta és cananea. Els cananeus, tot i que feia més de quinze segles que s'havien barrejat amb el poble de Déu, continuaven patint aquell menyspreu que els centristes (en tots els sentits) de qualsevol sistema reserven als de la perifèria. A més, la sol·licitud d'aquesta dona es veu tensada per un doble comportament de Jesús: primer el silenci i, després, un refrany popular que els jueus apliquen diàriament a altres pobles: «No està bé de prendre el pa dels fills per tirar-lo als cadells.» Tot fa pensar que la dona no és la primera destinatària de l'actitud de Jesús. Com a bon mestre, Jesús tensa la situació per desemmascarar l'absurd de les pretensions exclusivistes jueves. Un context així fa ressaltar encara més els passos de la dona i la solidesa de la seva fe, una cosa inimaginable per als oficialistes jueus.

Vivim una època en què les perifèries s'han incrementat i encrostat. Cada vegada presenciem contextos i situacions que, visiblement, no deixen cap marge a la paraula i a l'obra de Déu. Tanmateix, l'evangeli ens recorda que per a Déu res no està perdut. Fins i tot a Tir i a Sidó hi ha marge per a l'obra de Déu. El que necessitem és una fe sòlida i ferma, deixant a Déu el control de la seva pròpia agenda.

La imatge

Dona, quina fe que tens!, diu Jesús a la dona cananea. Que es faci tal com vols. La dona li mostra el gos, els cadells que mengen les engrunes que cauen de la taula.

La mà dreta de Jesús té força d'acolliment entre la dona i els altres presents: per a ells només era una dona d'un altre país. L'obra de salvació de Jesús manifesta com la fe i l'amor ultrapassen totes les fronteres.

Jesús i la dona cananea (1743). J. F. de Troy

Lit. hores: Setmana IV

21 dilluns

—Sant Pius X, papa (1835-1914)
—Sant Gilbert, abat
—Sant Privat, màrtir (†407)
Jutges 2,11-19 / Salm 105 /
Mateu 19,16-22

22 dimarts

—La Mare de Déu, reina
Jutges 6,11-24a, / Salm 84 /
Mateu 19,23-30

23 dimecres

—Mare de Déu del Mar
—Santa Rosa de Lima, verge (1586-1617)
Jutges 9,6-15 / Salm 20 /
Mateu 20,1-16

24 dijous

—Sant Bartomeu, apòstol
—Santa Àurea, màrtir (†250)
Apocalipsi 21,9b-14 / Salm 144 /
Joan 1,45-51

25 divendres

—Sant Josep de Calassanç, (1557-1648)
—Sant Lluís de França, rei (1214-1270)
—Sant Genís, màrtir (†308)
Rut 1,1-2a..3-6.14b-16.22 / Salm
145 / Mateu 22,34-40

26 dissabte

—Santa Teresa de Jesús Jornet,
verge (1843-1897)
Rut 2,1-3.8-11;4,13-17 / Salm 127 /
Mateu 23,1-12

27 diumenge XXI de durant l'any / Cicle A

—Santa Mònica, mare de sant Agustí
Isaïes 22,19-23 / Salm 137 / Ro-
mans 11,33-36 / Mateu 16,13-20

Enfortir l'educació dels fills (8)

Sant Pare Francesc

El Concili Vaticà II plantejava la necessitat d'«una positiva i prudent educació sexual» que arribi als infants i als adolescents «a mesura que avança la seva edat» i «tenint en compte el progrés de la psicologia, la pedagogia i la didàctica». Ens hauríem de preguntar si les nostres institucions educatives han assumit aquest desafiament. És difícil pensar l'educació sexual en una època en què la sexualitat tendeix a banalitzar-se i a empobrir-se. Només es podria entendre en el marc d'una educació per a l'amor, per a la donació mútua. D'aquesta manera, el llenguatge de la sexualitat no es veu tristament empobrit, sinó il·luminat. L'impuls sexual pot ser conreat en un camí d'autoconeixement i en el desenvolupament d'una capacitat d'autodomini, que poden ajudar a treure a la llum capacitats precioses de goig i de trobada amorosa.

L'educació sexual ofereix informació, però sense oblidar que els infants i els joves no han arribat a una maduresa plena. La informació ha d'arribar en el moment apropiat i d'una manera adequada a l'etapa que viuen. No serveix saturar de dades sense el desenvolupament d'un sentit crític davant una invasió de propostes, davant la pornografia descontrolada i la sobrecàrrega d'estímul que po-

den mutilar la sexualitat. Els joves han de poder advertir que estan bombardejats per missatges que no busquen el seu bé i la seva maduració. Cal ajudar-los a reconèixer i a buscar les influències positives, al mateix temps que prenen distància de tot el que desfigura la seva capacitat d'estimar. Igualment, hem d'acceptar que «la necessitat d'un llenguatge nou i més adequat es presenta especialment en el moment de presentar als infants i els adolescents el tema de la sexualitat».

Una educació sexual que tingui cura d'un sa pudor té un valor immens, encara que avui alguns considerin que és una qüestió d'altres èpoques. És una defensa natural de la persona que protegeix la seva interioritat i evita ser convertida en un pur objecte. Sense el pudor, podem reduir l'afecte i la sexualitat a obsessions que ens concentren només en la genitalitat, en morbositats que desfiguren la nostra capacitat d'estimar i en diverses formes de violència sexual que ens porten a ser tractats de manera inhumana o a fer mal als altres. Sovint l'educació sexual es concentra en la invitació a «protegir-se», procurant un «sexe segur». Aquesta expressió transmet una actitud negativa envers la finalitat procreativa natural de la sexualitat.

